

Αποφάσισα να αλλάξω την ιστορία από το σημείο που υπάρχει σκοτάδι και η πόρτα έχει κλείσει...

Στο μεταξύ η μητέρα ψάχνει τον Μπρούνο στο σπίτι. Απελπισμένη, λοιπόν, το λέει στον πατέρα, αλλά εκείνος δεν αντιδρά αμέσως, αφού ξέρει ότι ο γιος του είναι πολύ δραστήριος. Καθώς όμως η μητέρα τού παραπονιέται ότι δεν τον βρίσκει πουθενά, ο πατέρας αρχίζει να πανικοβάλλεται. Αμέσως προστάζει τους στρατιώτες να βρουν το γιο του.

Απογοητευμένος ο πατέρας που δεν βρήκαν τον Μπρούνο στο σπίτι, προστάζει μερικούς στρατιώτες να ψάξουν στις γύρω περιοχές, άλλους να πάνε στο κοντινό δασάκι και τους υπόλοιπους να τον ακολουθήσουν. Μπροστά βάδιζε ο πατέρας, από πίσω του οι στρατιώτες και τελευταίες ήταν η δυστυχημένη μητέρα και η απορημένη Γκρέτελ. Ο στόχος τους ήταν να φτάσουν στο στρατόπεδο.

Φτάνοντας στο συρματοπλέγμα, αντίκρισαν τα ρούχα του Μπρούνο μέσα στη λάσπη και ένα μεγάλο κενό μεταξύ του εδάφους και του συρματοπλέγματος. Τότε κατάλαβαν τι λάθος είχαν κάνει. Οι στρατιώτες διασκορπίστηκαν στο στρατόπεδο και μετά από μισή ώρα περίπου ανακοίνωσαν στον πατέρα ότι δεν τον βρήκαν.

Τότε ο πατέρας μπήκε στο δωμάτιο όπου βρισκόταν ο Μπρούνο, κρατώντας το χέρι του Σμούελ. Ο πατέρας άρχισε να τον φωνάζει και τότε μπροστά του εμφανίστηκε ένα αγόρι που έτρεμε από το φόβο. Αμέσως κατάλαβε ότι ήταν ο γιος του.

Μετά από αυτή την περιπέτεια, ο πατέρας άφησε τη δουλειά του και έπαψε να συμπράττει στα εγκλήματα κατά των Εβραίων. Αποφάσισε ακόμα να αφιερώσει περισσότερο χρόνο στα παιδιά του και στην οικογένειά του. Επέστρεψαν στο Βερολίνο και ο Σμούελ ήταν πλέον γείτονας τους. Ο Μπρούνο ήταν ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος στον κόσμο.

Ιωάννα Φράγκου